

betragtes som Invalider, men alligevel har meget vanskeligt ved at faa de nødvendige Indtægter, naar de er blevet 60 Aar eller derover. Der kan ogsaa være Kvinder, f. Eks. Enker, der er naaet op over de 60 Aar, og som absolut ikke kan betragtes som Invalider, men som alligevel har vanskeligt ved at faa det, der er nødvendigt til Livets Ophold. Jeg skal villig indrømme det ærede 23de Medlem for Hovedstaden, at det ærede Medlem gør intet Indtryk af at være svækket, tværtimod; men der er dog ogsaa Forskel paa at sidde paa et Kontor og paa at være f. Eks. Teglværksarbejder eller at have gaaet i Dræningsgrøfter; der er en Del af dem, der har været beskæftigede med den Slags Arbejde, som dog vistnok tør trænge til Hjælp, naar de er 60 Aar, selv om jeg villig skal indrømme, at en hel Del af dem kan fortsætte med at arbejde udover den Alder.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Hegelund-Lange: Jeg skal senere nærmere svare det ærede Medlem, men der er et Par enkelte Bemærkninger, jeg gerne vilde gøre til ham med det samme. Han spurgte mig, hvorledes jeg havde tænkt mig, at Spørgsmaalet om medfødt Invaliditet skulde løses. Det undrer mig i høj Grad, at det ærede Medlem retter det Spørgsmaal til mig. Han kunde have rettet Spørgsmaalet til Ministeren, han kunde have spurgt sin Minister: Hvorledes har Ministeriet kunnet undlade samtidig med dette Lovforslag tillige at forelægge et Lovforslag om Hjælp i Anledning af medfødt Invaliditet. Men han kunde ogsaa have faaet Svaret ved at læse den højtærede Indenrigsministers Tale ved Fremsettelsen af Lovforslaget om Aldersrente. Indenrigsministeren kom da ogsaa ind paa Spørgsmaalet om Invaliditet, og han sagde da det samme, som han for Resten sagde i 1918: Hvis Invaliditeten skyldes en medfødt Vanførhed, maa den behandles socialt og paa en særlig Maade, og saa siger han: Ellers er den nøje knyttet til Sygdom eller til Ulykke, og saa maa Spørgsmaalet løses paa den her foreslaaede Maade. Altsaa, Ministeren har svaret, han har sagt, at den medfødte Invaliditet er et særligt socialt Problem, som maa løses paa en særlig Maade; og der kan da være Grund for det ærede Medlem til at spørge Ministeren, om han agter i en nær Fremtid at forelægge et Lovforslag angaaende denne Sag. Derimod synes

det mig baade umotiveret og hensigtsløst at rette Spørgsmaalet til mig.

Deretter skal jeg ganske kort udtale min dybe Beklagelse over, at det ærede 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) ikke i Gaar talte paa sit Partis Vegne. Jeg og mange andre i mit Parti glædede os over at høre det ærede Medlem udtale, at naar vi nu fik — hvad vi haaber, vi faar — en Invaliditetslov, skulde Aldersrenten først træde i Kraft paa et senere Tidspunkt end 60 Aars Alderen. Det ærede Medlem fremførte til Forsvar for denne sin Opfattelse det fuldstændig rigtige Argument, at Alderdommens Indtræden i Løbet af et Slægtled faktisk herhjemme er blevet skudt ud, saaledes at den Mand eller Kvinde, der for 30 Aar siden som 60-aarig var virkelig ældet i Ordets fysiologiske Betydning, nu først er ældet i en senere Alder. Denne fuldkomne rigtige Argumentation brugte det ærede Medlem som Grundlag for at hævde, at Aldersrenten først automatisk skulde træde i Kraft paa et senere Tidspunkt end 60 Aars Alderen. Deri er jeg fuldstændig enig med ham, og deri er mit Parti fuldstændig enig med ham, og jeg vilde have fremført en lignende Argumentation, naar vi var kommet til Behandlingen af Loven om Aldersrente, hvor det jo formelt nærmest hører hjemme. Jeg skal kun udtale min dybe Beklagelse over, at det ærede Medlem ikke her har talt paa sit Partis Vegne, men formentlig staaar isole-ret — saaledes forstod jeg det ærede Medlem fra Kerteminde (Henningsen).

Minister Stauning: Jeg har Grund til at takke de ærede Ordførere og andre ærede Medlemmer, der har givet deres Tilslutning til Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og i hvert Fald til Hovedsagen, Principperne for en Løsning paa det foreslaaede Grundlag. For saa vidt maa jeg vel ogsaa takke de to Ordførere, der har udtalt sig paa Venstres og det konservative Folkepartis Vegne, som de jo dog i hvert Fald har givet til Kendelse Villighed til at søge en Løsning af denne Sag, uden at jeg dog var i Stand til at forstaa, paa hvilken Maade de vilde naa denne Løsning, hvilket jeg nærmere skal beskæftige mig lidt med.

Jeg skal først gøre et Par Bemærkninger til nogle Enkeltheder, som er anførte. Dels er der af det ærede 13de Medlem for Hovedstaden (Elna Munch) — vistnok overensstemmende med en Bemærkning fra det ærede 5te Medlem for